
[2021-6 i 7-RE](#)

Causa 2021-6 i 7-RE

(Barbolla Barbero c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 20-2021 i 22-2021. Recursos d'empara

Aute del 15 de març del 2021

BOPA núm. 36, del 24 de març del 2021

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 26 de febrer del 2021, per la representació processal del Sr. Sergi Barbolla Barbero, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2021 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2021-6 i 7-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2021;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- En primer lloc, el recurrent afirma que no comparteix el criteri del Tribunal Constitucional que l'ha dut a concloure que els òrgans judicials no han vulnerat ni el seu dret a la llibertat, ni el seu dret a la jurisdicció en aquesta causa (punt 3.6 de l'aute impugnat).
- Considera que d'acord amb l'article 6 d) de la Llei transitòria de procediments judicials, en el seu cas s'han vulnerat els drets constitucionals, ja que les lleis garanteixen a tota persona detinguda que s'escollin les seves al·legacions en seu judicial.
- En segon lloc, tampoc comparteix el criteri del Tribunal Constitucional respecte de la competència dels tribunals ordinaris en la interpretació de la legislació ordinària, limitant la seva intervenció quan la pretensió d'un recurrent tingui un indiscutible contingut constitucional (punt 3.7 de l'aute impugnat),

quan en aquest cas aquesta part no ha pogut exposar els seus arguments en el procediment d'*habeas corpus*, fet que convertiria aquest procediment en "*paper mullat*" i infringiria el dret a la llibertat, proclamat per la Constitució i per les normes internacionals.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que tingui aquest recurs de súplica per formulat i acordi l'admissió a tràmit de la causa acumulada 2021-6 i 7-RE.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. La part demandant d'empara, de conformitat amb els articles 38 i 89.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, formula un recurs de súplica contra l'aute d'aquest Tribunal del 17 de febrer del 2021 que va inadmetre a tràmit el seu recurs d'empara. Com és sabut, el recurs de súplica constitueix un remei processal que el legislador ofereix a la persona que es considera gravada per la resolució d'un òrgan jurisdiccional. La finalitat d'aquest recurs és aportar dades noves, sobre la base de nous fets o nous elements de dret, que puguin dur al Tribunal a reformar o a reposar per "*contrari imperi*" la resolució anteriorment dictada.

2.2. Per aquesta raó institucional i d'acord amb una jurisprudència d'aquest Tribunal que, per reiterada, constant i uniforme, no és necessari esmentar en concret, "*l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous*". La no aportació de nous elements fàctics o jurídics suposa que el recurrent pretén substituir el raonament, que ha de ser i vol ser imparcial, del Tribunal, per la seva pròpia argumentació que, per essència i sense que per tant se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial. En aquesta línia, l'escrit de recurs manifesta diverses vegades que "*no comparteix el criteri d'aquest Tribunal*", cosa evident i típica de tots els recursos, però que per ella sola resulta en gran part irrellevant als efectes del recurs i no pot donar lloc per ella mateixa a l'estimació de la seva pretensió. Per aquest motiu, en supòsits com el que és objecte d'aquestes actuacions, el recurs de súplica ha de ser desestimat.

2.3. En el recurs de súplica que interposa el recurrent no s'aporta cap fet nou ni s'efectua cap argumentació jurídica substancialment nova respecte d'aquells continguts en l'escrit que iniciava el procediment d'empara. Insisteix en exposar el seu rebuig a les decisions adoptades pel Tribunal de Corts, per la Batllia d'Instrucció i per la Batllia de Guàrdia; estima que les resolucions van ser adoptades *inaudita parte*; considera que va interposar el procediment d'*habeas corpus* però que no el va poder formular i desenvolupar; al·lega la inaplicació de la fórmula *res ipsa loquitur* i conclou que hi ha el risc de convertir aquest tipus de procediment en "*paper mullat*".

2.4. Cap d'aquests arguments pot ser atès. Ja es va dir en l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara que el dret a la llibertat és fonamental però susceptible de limitació per causes justificades establertes per la llei, entre elles la decisió d'un òrgan judicial competent, adoptada de forma regular i seguint el procediment legal. El procediment d'*habeas corpus* s'estableix precisament pels supòsits en què no concorren aquests darrers requisits. No succeeix així en el cas que ens ocupa, ja que la decisió de fons de privació de llibertat va ser adoptada per un tribunal competent i de segon i superior grau jurisdiccional -el Tribunal de Corts-, en forma regular i seguint el procediment legal. Cal remarcar, a més, que la seva decisió no va ser objecte de cap recurs, ni ordinari -per no estar previst per la llei- ni extraordinari.

2.5. D'altra banda, el procediment d'*habeas corpus* va ser tramitat en aplicació de la regulació

prevista per la Llei transitòria de procediments judicials, interpretada de tal manera que no es pot fer cap retret de naturalesa constitucional. Els batlles de guàrdia van considerar que les dues compareixences de l'advocat de la persona privada de llibertat implicaven l'inici del procediment (article 9, paràgraf 1r de la Llei transitòria de procediments judicials), amb les argumentacions que, en major o menor extensió, figuraven en cadascun d'ells. Van seguir el procediment previst (article 11) i van donar trasllat de la petició inicial al Ministeri Fiscal. I posteriorment van continuar la tramitació. A continuació, "*sense esperar l'informe d'aquest dicta aute (...) denegant la petició i arxivant les actuacions*", com diu textualment l'article darrerament esmentat. L'audiència de la persona detinguda només ha de tenir efecte -article 13- quan el batlle ha ordenat la incoació de la causa. És evident també que tant els batlles de guàrdia com el Tribunal de Corts a l'hora de denegar la petició van tenir a la vista tots els elements de fet i de dret presents en les actuacions i d'aquí podem concloure que les mateixes actuacions parlaven per elles soles per tal de denegar la petició *in limine litis* i decretar l'arxivament de les actuacions.

2.6. És important recordar que la Llei transitòria de procediments judicials va ser aprovada el 21 de desembre de 1993, és a dir, uns vuit mesos després de la Constitució i en gran part precisament per desenvolupar diversos preceptes de la Llei fonamental i, entre ells, l'article 9.3. El legislador que representa la sobirania del poble andorrà va considerar que el desplegament d'aquest precepte era totalment ajustat a la lletra i a l'esperit de la Constitució. No es va interposar recurs d'inconstitucionalitat ni des d'aleshores s'ha plantejat pels tribunals ordinaris cap qüestió d'inconstitucionalitat. No hi ha motius, per tant, per considerar que el procediment d'*habeas corpus*, establert per la legislació andorrana, sigui contrari a l'ordre constitucional, ni que la seva aplicació en aquest cas concret, vulneri o lesioni cap dret fonamental. I tampoc hi ha raons per pensar que, sempre que se'n faci una correcta aplicació, el procediment no sigui, ni deixarà de ser, una eina fonamental contra les detencions arbitràries.

2.7. Per consegüent, no havent estat aportats en el recurs de súplica nous fets, ni nous elements de dret que contradiguin la resolució recorreguda, és procedent confirmar íntegrament l'aute d'inadmissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, per no haver-se produït la vulneració dels drets fonamentals de la part que la demanava.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Sergi Barbolla Barbero contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de febrer del 2021 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2021-6 i 7-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de març del 2021.

Josep-D. Guàrdia Canela
President

Jean-Yves Caullet
Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Dominique Rousseau
Magistrat